"अथ पात्रविशेषे अदेयमुच्यते। यमः "सुवर्णं रजतं ताम्रं यतिभ्यो यः प्रयच्छति। न तत्फलमवाप्नोति तत्रैव परिवर्त्तते"। परिवर्त्तः विपर्य्ययः एवशब्दः अप्यर्थः तेन तत्र तस्मिन् दातर्य्यपि परिवर्त्तते धर्म्मविपरीतं धर्मं जनयतीत्यर्थः। तथा चोक्तम् "यतये काञ्चनं दत्त्वा दातापि नरकं व्रजेदिति"। देवलः "पक्वमन्नं गृहस्थस्य वानप्रस्थस्य गोरसः। वृत्तिश्च भिक्षुवृत्तिभ्यो न देयं पुण्यमिच्छता"। वृत्तिः भिक्षातिरिक्तवर्तनम्। तथा "न शूद्राय हविर्दद्यात् स्वस्ति क्षीरं तिलान् मधु। न शूद्रात् प्रतिगृह्णीयात्तेषामन्नन्निवेदयेत्। गोरसं काञ्चनं क्षेत्रं गास्तिला मधुसर्पिषी। तथा सर्वान्रसांश्चापि चण्डालेभ्यो ददेत न"। स्वस्ति न दद्यादिति प्रणाममन्तरेण शूद्रस्य स्वस्तीति न ब्रूयादित्यर्थः। तेषामपि क्षीरादीनां क्रयार्थमन्यत्द्रव्यं निवेदयेदित्यर्थः। शङ्खलिखितौ "कृशरं पायसं यावं दधिमधुकृष्णाजिनानि शूद्रेभ्यो न दद्यान्नोपाकृतं किञ्चित्"। विष्णुधर्मोत्तरात् "भुवं धेनुमथाश्वञ्च रत्नानि कनकन्तथा। तिलांश्च कुञ्जरं दद्यान्नाविज्ञातगुणागुणान्"

अतःपरं ग्राह्याग्राह्यद्रव्ये विस्तरेणोक्ते ते च ग्राह्याग्राह्यशब्दे प्रायेण दर्शिते।

दानाङ्गकालेषु तिथिकालः प्रथममुक्तस्तत्रैव।

भविष्यपुराणे "तिथीनां प्रवरा यस्माद्ब्रह्मणा समुदाहृता। प्रतिपादिता पदे पूर्वे प्रतिपत्तेन चोच्यते। स्नानं दानं शतगुणं कार्त्तिके या तिथिर्भवेत्"। स्कन्दपुराणे "आश्विने मासि संप्राप्ते द्वितीया शुक्लकृष्णगा। दानं प्रदत्तं यत्तस्यामनन्तफलमुच्यते"। पद्मपुराणे "वैशाखमासे या पुण्या तृतीया शुक्लपक्षगा। अनन्तफलदा दातुः स्नानदानादिकर्मसु"। भविष्यपुराणे "शिवा शान्ता सुखा राजंश्चतुर्थी त्रिविधा स्मृता। मासि भाद्रपदे शुक्ला शिवा लोकेषु पूजिता। तस्यां स्नानं तथा दानं उपवासो जपस्तथा। भवेत् सहस्रगुणितं प्रसादाद्दन्तिनो नृपः। माघमासि तथा शुक्ला या चतुर्थी महीपते!। सा शान्ता शान्तिदा नित्यं शान्तिं कुर्य्यात्सदैव हि। स्नानदानादिकं सर्वमस्यामक्षयमुच्यते। यदा शुक्लचतुर्थ्यान्तु वारो भौमस्य वै भवेत्। तदा सा सुखदा ज्ञेया सुखा नामेति कीर्त्तिता। स्नानदानादिकं सर्वमस्यामक्षयमुच्यते"। स्कन्दपुराणे "शुक्ला मार्गशिरे मासि श्रावणे या च पञ्चमी। स्नानदाने बहुफला नागलोकप्रदायिनी"। भविष्यपुराणे "येयं भाद्रपदे मासि षष्ठी च भरतर्षभ!। स्नानदानादिकं सर्वमस्यामक्षयमुच्यते" तथा "शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां सूर्य्यवारो भवेद्यदि। सप्तमी विजया नाम तत्र दत्तं महाफलम्। शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां नक्षत्रं पञ्चतारकम्। यदा च स्यात्तदा ज्ञेया जया नामेति सप्तमी। स्नानदानादिकं तस्यां भवेत् शतगुणं विभो!। पञ्चतारकमितिः रोहिण्यश्लेषामघाहस्तस्य। "या मार्गशीर्षमासस्य शुक्लपक्षे तु सप्तमी। नन्दा सा कथिता वीर! सर्वानन्दकरी स्मृता। स्नानदानादिकं सर्वमस्यामक्षयमुच्यते"। आदिपुराणे "रेवती यत्र सप्तम्यामादित्यदिवसे भवेत्। तद्दानं शतसाहस्रमिति प्राह दिवाकरः। भविष्यपुराणे "पौषे मासि यदा देवि! शुक्लाष्टम्यां बुधो भवेत्। तदा तु सा महापुण्या महारुद्रेति कीर्त्तिता। तस्यां स्नानं महादानं तर्पणं विप्रभोजनम्। मत्प्रीतये कृतं देवि! शतसाहस्रिकं भवेत्"। महाभारते "अष्टकासु च यद्दत्तं तदनन्तमुदाहृतम्"। आश्वलायनः "हेमन्तशिशिरयोश्चतुर्णामपरपक्षाणामष्टमीष्वष्टका" इति। तथा शातपथश्रुतिः "द्वादश पौर्णमास्यो द्वादशाष्टका द्वादशामावास्या" इति। द्वादशापि कृष्णाष्टम्य इत्यर्थः। देवीपुराणे "आश्विनस्य तु मासस्य नवमी शुक्लपक्षगा। जायते कोटिगुणितं दानं तस्यां नराधिप!"। गरुडपुराणे "ज्यैष्ठस्य शुक्लदशमी संवत्सरमुखी स्मृता। तस्यां स्नानं प्रकुर्वीत दानञ्चैव विशेषतः। "एकादश्यां सिते पक्षे पुष्यर्क्षं यत्र सत्तम!। तिथौ भवति सा प्रोक्ता विष्णुना पापनाशिनी। दानं यद्दीयते किञ्चित् समुद्दिश्य जनार्दनम्। होमो वा क्रियते तस्यामक्षयं कथितं फलम्। मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता। महती द्वादशी ज्ञेया उपवासे महाफला। फलं दत्तहुतानाञ्च तस्यां लक्षगुणं भवेत्"। विष्णुधर्मोत्तरात् "भाग्यर्क्षसंयुता चैत्रे द्वादशी स्यान्महाफला"। भाग्यर्क्षं पूर्वफल्गुनी। "हस्तयुक्ता तु वैशाखे ज्यैष्ठे तु स्वामिसंयुता। ज्येष्ठया च तथाषाढे मूलोपेता च वैष्णवे" वैष्णवे श्रावणे मासि। "तथा भाद्रपदे मासि श्रवणेन तु संयुता। आश्विने द्वादशी पुण्या भवत्याजर्क्षसंयुता"। आजर्क्षः पूर्वभाद्रपदा। "कार्त्तिके रेवतीयुक्ता सौम्ये कृत्तिकया तथा"। सौम्यः मार्गशीर्षः। पौषे मृगशिरोपेता माघे चादित्यसंयुता"। आदित्यः पुनर्वसुः